निरुक्तिद्वारा प्रशंसति । "तस्या वाचोऽवपादादबिभयुः । तमेतेषु सप्तसु छन्दःस्वश्रयन् । यदश्रयन् । तच्छ्रायन्तीयस्य श्रायन्तीयत्वम् । यदवारयन् । तद्वारवन्तीयस्य वारवन्तीयत्वम्" इति । योऽयमादित्य आकाशमार्गे सञ्चरति । सोयमधस्तात् पतिष्यतीति । एवं तस्यादित्यस्याधोदेशविषयात् पातात् भीता देवास्तत्पातपरिहाराय तमादित्यमेतेषु गायत्र्यादिषु सप्तसु छन्दःसु स्थापितवन्तः । यस्माद्देवाश्छन्दांस्याश्रितवन्तः। तस्मात्तेषु छन्दःसु गीयमानस्य सामविशेषस्य श्रायन्तीयं नाम सम्पन्नम् । यस्माच्छन्दःस्वादित्यं स्थापयित्वा तस्याधःपातं निवारितवन्तः । तस्मात्तेषु छन्दःसु गातव्यस्य सामविशेषस्य वारवन्तीयं नाम सम्पन्नम् । स्तोत्रकर्मसाधनानां श्रायन्तीयादिसाम्नामाधारत्वाच्छन्दांसि प्रशस्तानीत्यर्थः ॥

तेषु छन्दःसु बृहतीं विशेषेण प्रशंसति । "तस्या वाच एवावपादादबिभयुः । तस्मा एतानि सप्तचतुरुत्तराणि छन्दाꣳस्युपादधुः । तेषामतित्रीण्यरिच्यन्त । न त्रीण्युदभवन् [१] । स बृहतीमेवास्पृशत् । द्वाभ्यामक्षराभ्याम् । अहोरात्राभ्यामेव" इति । छन्दःस्वादित्यं स्थापयित्वापि तेषां छन्दसां न्यूनाधिकभावेन कार्यक्षमत्वाभावमाशङ्कमाना देवाः पुनरादित्यपातात् भीताः सन्तस्तेष्वेव छन्दःसु कार्यक्षममेकं छन्दो नियच्छन्तस्तानि सप्तापि छन्दांस्यादित्यसमीपे स्थापितवन्तः । चत्वार्युष्णिगनुष्टुप्पङ्क्तिबृहतीत्येतान्युत्तराणि येषां गायत्री त्रिष्टुब्जगतीत्येषां प्रसिद्धानां मुख्यच्छन्दसां तानि मुख्यच्छन्दांसि